

Moció que presenta el Grup Municipal d'Iniciativa per Catalunya Verds a l'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans amb motiu del 25 de novembre, contra les violències masclistes

No és un cas aïllat, és el patriarcat!

Any rere any omplim les places i alcem les veus contra les violències masclistes. La lluita feminista, incansable i resistent, afronta aquest dia internacional de lluita amb la fortalesa d'un moviment que creix rebutjant el masclisme i construint xarxes que treballen per eradicar les violències i discriminacions sexistes en tots els àmbits socials i polítics.

Les respostes institucionals, però, són insuficients, contradictòries i, en alguns casos, negligents. Les retallades en els pressupostos per a polítiques de prevenció de les violències masclistes han significat una merma del 24% del pressupost de la Generalitat i del 46% en el del govern de l'Estat. Les xifres parlen per sí soles sobre la voluntat política dels partits que governen l'Estat i la Generalitat, alhora que constaten la seva ineficàcia per a garantir els drets humans de les dones. La manca de combat públic contra l'ordre heteropatriarcal perpetua les discriminacions masclistes. La connivència amb el neoliberalisme aprofundeix les exclusions sexistes.

La lluita contra les violències masclistes ha quedat a mans de la voluntat política dels Ajuntaments que entomen la problemàtica i responen amb recursos i programes fent front a la insuficiència. Cal fer més. Les violències sexuals són les grans oblidades en les polítiques públiques. No hi ha instruments efectius que dotin a professionals de tots els àmbits per a fer un abordatge i prevenció de forma integral i coordinada. A l'hora que no es desplega la xarxa pública d'atenció i prevenció, es retallen les subvencions a les entitats de dones que assumeixen l'acompanyament i la prevenció. Sense pressupost no hi ha polítiques efectives! Exigim recursos per fer front a les violències masclistes.

Des dels feminicidis a les agressions sexuals, les violències patriarcals s'exerceixen cada dia a uns nivells de xacra social insuportables. Els homes que maten, violen o agredeixen les dones atempten contra la seva llibertat, la seva dignitat, autoritat i integritat física i psíquica. I ho fan sota la creença de sentir-se superiors i voler exercir el poder i dominació cap a elles.

La violència sexual és una eina més de les usades per dominar, controlar i humiliar les dones, envaint el seu cos, la seva ment i la seva sexualitat. Per la llei catalana, la violència sexual i els abusos sexuals comprenen 'qualsevol acte de naturalesa sexual no consentit per les dones, inclosa l'exhibició, l'observació i la imposició, per mitjà de violència, d'intimidació, de prevalença o de manipulació emocional, de relacions sexuals, amb independència que la persona agressora pugui tenir amb la dona una relació conjugal, de parella, afectiva o de parentiu'.

Els efectes de la violència sexual sobre la salut són nombrosos. Entre les conseqüències sobre la salut sexual i reproductiva hi ha les disfuncions sexuals, embarassos no desitjats, infeccions de transmissió sexual, el virus de la immunodeficiència humana i la síndrome d'immunodeficiència adquirida, i un major risc d'adoptar conductes sexuals de risc. Els efectes sobre la salut mental poden ser greus i de llarga durada, com ara trastorns per estrès posttraumàtic, depressions, temptatives de suïcidi, consum de substàncies tòxiques, etc. S'estima que el 33% dels casos d'estrès posttraumàtic en dones és atribuït a situacions d'abusos sexuals en la infància.

En la nostra cultura, on el sexe es considera un dret masculí, les agressions sexuals contra les dones s'han banalitzat, quan no s'han invisibilitzat directament o, fins i tot, han estat tolerades en el cas que no hagin estat explícites. Els casos que salten a l'esfera mediàtica mostren la irresponsabilitat que es dona en el debat públic, on pot veure's la condescendència amb l'agressor i la violència amb la que és tractada la dona víctima per part de l'opinió pública, un fet insòlit en altre tipus de delictes.

La invisibilitat que defineix el fenomen queda recollida a l'enquesta sobre violència del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya del 2010, en la qual constava que el percentatge de les agressions sexuals no denunciades oscil·la entre el 50% i el 75%. Es calcula que entre el 15 i el 25% de dones han estat víctimes d'una agressió sexual. D'altra banda, una de cada quatre noies de secundària considera que en el centre es produeixen agressions sexuals entre la gent de la seva edat.

Les dones sovint no denuncien les agressions sexuals per por, per coaccions i represàlies, pel risc de ser culpabilitzades, pel risc de ser humiliades i incrementar el dolor. El sistema no ajuda.

Per totes aquestes raons, el Grup Municipal d'Iniciativa per Catalunya Verds demana al ple de Palau-solità i Plegamans, l'adopció dels següents acords:

Primer.- Instar a la Generalitat a desenvolupar el Programa d'intervenció integral contra la violència masclista amb pressupost i mesures específiques per actuar en la prevenció, atenció i reparació de les agressions sexuals en l'espai públic i el privat que impliqui a totes les Administracions públiques. Dotar d'instruments d'intervenció a professionals de la salut, dels serveis socials, de l'educació, la justícia i la seguretat per a garantir els drets de les dones a la reparació dels danys causats per les violències masclistes.

Segon.- Donar compliment a les reivindicacions feministes recollides en el marc legislatiu i en acords parlamentaris, com és el cas dels òrgans participatius per al disseny de polítiques públiques i la rendició de comptes, l'Acord Social i Polític contra les violències masclistes del Parlament de Catalunya; i el desplegament de recursos de les Lleis 5/2009 del drets de les dones a eradicar les violències masclistes i la Llei 17/2015 d'Igualtat efectiva de dones i homes, llei de la que el Tribunal Constitucional ha declarat nuls i inconstitucionals els articles 33, 36 (apartats 1,3,4), article 39 (apartats 1,2,3), article 40, article 41 (apartats 2,3,4) i l'article 44

Tercer.- Atendre les reivindicacions del moviment feminista expressades al manifest de la manifestació del 5N a Tarragona.

Quart. - Exigir que la Conselleria de Justícia es posicioni en contra de la proposta que el TSJC ha fet al Govern estatal per tal de suprimir 30 Jutjats de Violència sobre la Dona a Catalunya, dificultant l'accés a la justícia per part de les dones en situació de violència masclista i suposant una greu vulneració a la seva protecció institucional.